

Oplegnota

**Verkenning uitspraken
systeemfraudezaken**

Aan Gezamenlijk MT FP - FIOD
Van FIOD
Datum 14 februari 2012
Kenmerk
Kopieën aan

Aanleiding

Door de FIOD (S.O.I.) is een inventarisatie gemaakt van de afloop van zogenaamde systeemfraude-zaken (VT-fraude en KOT-fraude) en meer in het bijzonder van de gerechtelijke uitspraken in die zaken.

De aanleiding hiervoor was onder meer de publiciteit rond deze zaken en de vraag van staatssecretaris en DG naar de afloop van deze zaken. ("ze worden toch niet geseponeerd?"). Daarnaast is gekeken of er iets geleerd kon worden van de vonnissen in deze zaken met name waar de rechter bij de bewijsvoering de nadruk op legt.

Kernpunten

De zaken vanaf gefisnummer 40.000 (circa 2007) zijn in het onderzoek betrokken. Dat zijn 250 zaken. Veel zaken betreffen uitlopers van grotere fraudezaken. De hoofd fraudeur wordt vervolgd en een aantal van zijn "klanten" worden als uitlopers vervolgd. Meestal met de bedoeling om een transactie aan te bieden of door de politierechter te vervolgen.

De 250 in het onderzoek betrokken zaken zijn als volgt onder te verdelen:

- 69 zaken betreffen afgewezen, lopende of stopgezette zaken;
- 90 zaken liggen bij het OM te wachten op afdoening;
- 91 zaken zijn door het OM afgewikkeld middels een zitting, transactie OM of sepot.

Het merendeel van de afgewikkelde zaken heeft geleid tot een veroordeling of een transactie van het Openbaar Ministerie. 14 Zaken zijn geseponeerd en 3 zaken hebben geleid tot vrijspraak.

Als naar de individuele vonnissen gekeken wordt, zijn de resultaten als zeer goed te betitelen. De opvallende zaken zijn in het memo weergegeven.

Bij het inventariseren stuitte de onderzoeker op het probleem dat niet standaard van elke zaak een vonnis beschikbaar is. Zoeken op rechtspraak.nl, navraag bij zaaksrechercheurs en bij OM betekende veel extra werk en niet in alle gevallen is een vonnis achterhaald. Zijn voorstel is derhalve dat in elke zaak waarin een uitspraak is gedaan, een kopie van die uitspraak in PVS wordt geplakt.

De resultaten van dit onderzoek worden ter beschikking gesteld van de antifraude box.

Voorgestelde behandeling:

1. Kennisgeving en eventueel bespreking (er liggen nog ca 90 zaken te wachten op afdoening)
2. Afspraken maken over toezending van de vonnissen door het FP aan de FIOD.

Memo

Verkenning uitspraken systeemfraudezaken

Aan

Van

Datum

23 november 2011

Kenmerk

Kopieën aan

Algemeen

Op verzoek van [naam] van S.O.I. heb ik een inventarisatie gemaakt van de afloop van zogenaamde systeemfraude-zaken (VT-fraude¹ en KOT-fraude) en meer in het bijzonder van de gerechtelijke uitspraken in die zaken.

Uitgangspunt was een overzicht "Inventarisatie VT-zaken 2011-09-01" dat ik van [naam] heb ontvangen.

Op dit overzicht miste ik zaken die mij bekend waren uit het onderzoek naar gastouderbureau's voor een bestuurlijke rapportage.

Ik heb dit overzicht dan ook aangevuld met zaken die ik uit onderzoek in PVS en gefis heb kunnen achterhalen.

Bij dit memo is een excel-bestand gevoegd van de door mij achterhaalde VT- en KOT-fraudezaken, aangevuld met een enkele OB-fraudezaak (waarbij ook sprake was van systeemfraude).

Dit overzicht geeft –om een aantal redenen– geen compleet inzicht in alle systeemfraudezaken die zijn ontdekt.

Ten eerste omdat niet elke ontdekte zaak door het TPO is gekomen. In het overzicht zijn wel een aantal van dat soort zaken vermeld omdat die op het overzicht "Inventarisatie VT-zaken 2011-09-01" staan vermeld.

Ten tweede staan niet alle lopende onderzoeken in het overzicht omdat dat voor het doel van dit memo niet relevant is en er komen nog wakelijks nieuwe zaken bij.

Verder ben ik met mijn zoektocht in PVS en gefis niet verder teruggegaan dan gefisnr 40.000 (circa tot 2007). In die tijd werden de eerste fraudezaken met KOT ontdekt, maar VT-fraudezaken waren toen al een aantal jaren bekend.

Zo zijn in 2004 en 2005 door FIOD Rijswijk een groot aantal VT-zaken gedaan met vooral Turkse verdachten. Ook door FIOD Amsterdam zijn een aantal van dergelijke fraudezaken gedaan, waarbij personen op grote schaal onjuiste aangiften of VT-aanvragen hebben ingevuld voor veelal allochtone landgenoten. Deze oude onderzoeken heb ik niet meer in mijn overzicht vermeld.

Ik heb een uitzondering gemaakt voor een oude VT-zaak van FIOD Amsterdam uit 2003, omdat de Hoge Raad onlangs arrest in deze zaak heeft gewezen dat relevant is voor deze rapportage.

In het excelbestand heb ik opgenomen wat de stand van zaken is van het betreffende onderzoek. Veelal komt deze informatie uit gefis. Naar ik heb begrepen wordt gefis gevuld aan de hand van de informatie die teruggekoppeld wordt door het FP.

¹ Onder VT-fraude versta ik zowel de fraude met onjuiste IB-aangiften (inclusief T-biljetten) die tot onterechte teruggaaf hebben geleid als de echte fraude met Voorlopige Teruggaven.

Door verdachte is vervolgens cassatie ingesteld met de klacht dat volgens de AWR onder een 'aangifte' wordt verstaan een op uitnodiging van de inspecteur gedane schriftelijke opgave door een burger of onderneming die belasting- of inhoudingsplichtig is en dat deze bepalingen de belastingplichtige zelf betreffen dan wel een derde voor zover het aangelegenheden betreffen die kunnen worden aangemerkt als aangelegenheden van de belastingplichtige (art. 6 AWR). Nu de aangiften in de onderhavige zaak niet zijn gedaan op uitnodiging van de inspecteur en ze evenmin kunnen worden beschouwd als gedaan door een derde als bedoeld in art. 6 AWR, heeft het Hof ten onrechte geoordeeld dat sprake is van aangiften als bedoeld in de AWR, aldus de raadsman van de verdachte.

De AG is het daarmee eens. Hij is van mening dat er sprake is van een impliciete kwaliteitsdelict en dat degene die een onverplichte aangifte onjuist of onvolledig doet wegens het ontbreken van die kwaliteit niet strafbaar is op grond van art. 69 AWR. Met name nu de verdachte niet zijn eigen (onverplichte) aangiften onjuist of onvolledig heeft ingevuld, maar die op naam van een (onwetende) ander.

De Hoge Raad is het daar niet mee eens.

De Hoge Raad:

2.1. Het middel keert zich tegen de bewezenverklaring, doch klaagt uitsluitend dat het Hof het in de tenlastelegging en bewezenverklaring opgenomen, aan art. 69, tweede lid (oud), AWR ontleende bestanddeel "bij de Belastingwet voorziene aangifte" verkeerd heeft uitgelegd.

2.2. Overeenkomstig de tenlastelegging is bewezenverklaard dat de verdachte: "in de periode gelegen tussen 1 februari 2003 en 1 mei 2003 in Nederland tezamen en in vereniging met een ander opzettelijk bij de Belastingwet voorziene aangiften als bedoeld in de Algemene wet inzake rijksbelastingen, te weten aangiften voor de inkomstenbelasting over het jaar 2002, (bijlagennummers) onjuist heeft gedaan, immers hebben verdachte en zijn mededader telkens opzettelijk op de bij de Belastingdienst in Nederland ingeleverde aangiftebijzetten inkomstenbelasting over genoemd jaar telkens - in strijd met de waarheid - dienstverbanden met werkgevers opgenomen en loongegevens opgegeven en bedragen aan persoonsgebonden aftrek opgenomen, terwijl dat feit telkens ertoe strekte dat te weinig belasting werd geheven."

2.3. Het middel berust op de opvatting "dat onder een aangifte wordt verstaan een op uitnodiging van de inspecteur gedane schriftelijke (elektronische) opgave door een burger of onderneming die belastingplichtig of inhoudingsplichtig is". Die opvatting is onjuist. Immers, ook een onverplicht gedane aangifte, zoals een aangifte die is gedaan door middel van een zogenoemd T-bijzet of een daarmee vergelijkbare, langs elektronische weg gedane aangifte, heeft te gelden als een bij de belastingwet voorziene aangifte als bedoeld in art. 69, tweede lid (oud), AWR.

Een enge uitleg zou kunnen zijn dat de Hoge Raad zich uitsluitend uitlaat over het beklag dat het Hof "bij de belastingwet voorziene aangifte" verkeerd uitlegt en dat daar ook een onverplicht gedane aangifte onder kan vallen. En dat de Hoge Raad dus geen onderscheid maakt tussen een "eigen" onverplichte aangifte of een onverplichte aangifte op naam van een niets vermoedende derde.

Toch ben ik geneigd voor een ruimere uitleg te kiezen en dat er dus ook sprake is van een bij de belastingwet voorziene aangifte als iemand een onverplichte aangifte doet op naam van een niets vermoedende derde. Daar ging het in deze zaak nu juist om en dat is ook de verdachte ten laste gelegd waarvoor hij door het Hof is veroordeeld. Die tenlastelegging is ook door de Hoge Raad in r.o. 2.2 aangehaald en zowel Hof als AG besteden ruim aandacht aan het feit dat verdachte die T-bijzetsen op naam van derden heeft gedaan (met verschillende inzichten, dat wel). Ik kan mij dan ook niet voorstellen dat de Hoge Raad hier volledig aan voorbijgaat als hij een andere mening is toegedaan.

De Hoge Raad lijkt ook aansluiting te zoeken bij het Hof.

Het Hof zegt vrij vertaald: Als iets is bedoeld als een aangifte en ook door de inspecteur als zodanig is behandeld en beoordeeld dan is het ook een aangifte in de zin van de AWR. Daarmee lijkt het nut van een ambtsedige verklaring van de inspecteur, dat een aangifte door hem is uitgereikt en is terugontvangen, aan waarde te hebben verloren. Veel belangrijker is een ambtsedige verklaring van de inspecteur waarin hij verklaart dat de betreffende aangifte door hem is ontvangen en ook door hem als aangifte in de zin van de wet wordt gezien, is behandeld en is beoordeeld.

Of hiermee ook een einde is gekomen aan de discussie rond de OB-aangiften van fake-ondernemingen is de vraag. Zelf zou ik die vraag positief willen beantwoorden.

Wat houdt die discussie in?

Door verdachten zijn fake-ondernemingen opgericht en vervolgens zijn op naam van die fake-ondernemingen negatieve aangiften OB ingediend (typisch een vorm van systeemfraude).

De vraag was nu of deze onjuiste OB-aangiften vervolgd konden worden op grond van art 69 AWR. Een aantal rechters kwamen tot een negatieve conclusie.

Immers bij fake-ondernemingen vinden geen transacties in het economisch verkeer plaats. Er is daarom geen sprake van belastingplicht voor de Wet omzetbelasting. Als er geen belastingplicht is kan er ook geen sprake zijn van te weinig geheven belasting; er valt namelijk niets te heffen. Daarmee is niet voldaan aan het strekkingsvereiste van art. 69 AWR en moet de verdachte aan wie dit ten laste is gelegd worden vrijgesproken.

Wel maakt vervolging wegens oplichting een goede kans.

Nu de Hoge Raad met bovenstaande uitspraak in zaak 27857 is gekomen zou je aangiften OB van fake-ondernemingen, die ook onverplicht zijn gedaan, daarom als aangiften in de zin van art 69 AWR kunnen aanmerken. Zolang ze maar op de juiste wijze en de juiste vorm zijn ingediend bij de belastingdienst en ook als zodanig door de belastingdienst zijn aanvaard. In zo'n geval van een fake-onderneming zou een "juiste" onverplichte aangifte naar nihil moeten zijn ingediend en nu er ten onrechte een bedrag op wordt teruggevraagd is daarmee naar mijn mening aan het strekkingsvereiste voldaan.

Overigens is dit een puur theoretische discussie, want het verdient aanbeveling om in dergelijke zaken zowel onjuiste aangiften als valsheid én oplichting ten laste te leggen.

Witwassen

In veel zaken is naast de onjuiste aangiften, de valsheid en de oplichting ook witwassen ten laste gelegd met betrekking tot de door verdachten genoten opbrengsten uit de fraude.

Dat scoort tot nu toe 100%.

Op zich is dat ook niet verwonderlijk als reeds bewezen wordt verklaard dat verdachte de onjuiste aangiften, de valsheid of de oplichting heeft gepleegd. De daaruit verkregen opbrengsten zijn dan ook "uit misdrijf afkomstig".

Je zou dan ook niet kunnen volstaan om het onderzoek alleen op witwassen te richten. Je zult toch moeten bewijzen of op z'n minst aannemelijk moeten maken dat die opbrengsten uit misdrijf afkomstig zijn en daarmee bewijzen aandragen voor het gronddelict. Witwassen kan in deze zaken gezien worden als het min of meer gratis toefje slagroom op de taart.

Belastingdienst werkt fraude in de hand

In enkele zaken is als verweer gevoerd dat de belastingdienst (deels) debet is aan de door verdachte gepleegde strafbare feiten. Zo is onder meer aangevoerd dat de omvang en duur van de fraude voor een belangrijk deel is veroorzaakt doordat de Belastingdienst is tekortgeschoten bij het controleren van de verzoeken VT en aangiften IB. Met een controlesysteem had het de Belastingdienst direct duidelijk kunnen zijn dat de verzoeken en aangiften niet juist waren.

De rechters nemen daarvan uitdrukkelijk afstand. Zij overwegen dat de verdachten door hun handelwijze misbruik hebben gemaakt van het vertrouwen van de belastingdienst in de belastingplichtigen. Dat de belastingdienst in beginsel uitgaat van de juistheid van de aangiften bij wijze van faciliteit jegens de belastingplichtigen is een groot goed, daar zij door haar werkwijze van directe uitbetaling van verzochte gelden bewerkstelligt dat belastingplichtigen snel over financiële middelen kunnen beschikken met alle financiële voordelen van dien.

De vraag is wel hoe lang de rechter nog deze mening is toegedaan als de Belastingdienst, met de huidige kennis, nog steeds geen controles uitvoert. In dat verband is de antifraude box een goed initiatief.

Bijlagen:

Word-document met uitspraken

Excelbestand van systeemfraudezaken

Gastouderbureau's die klanten werven in de Marokkaanse en Turkse gemeenschap en voor hen onjuiste aanvragen KOT deden, met teveel uren, onjuiste uurvergoeding, terugwerkende kracht, geen oppas(-overeenkomst), valse VOG's. De hoofdverdachten zijn ook van Marokkaanse en Turkse afkomst en genoten daarom het vertrouwen van hun klanten.

Tenlastelegging:

Feit 1: Oplichting van de Belastingdienst middels onjuiste KOT-aanvragen.

Feit 2: Witwassen van de met de onjuiste KOT-aanvragen verkregen gelden in de opzet (primair) en schuld (subsidiar) variant.

Feit 3: Valsheid in geschriften inzake onjuiste VOG's, overeenkomsten en KOT-aanvragen.

Feit 4: Opnemen in de administratie van de bij feit 3 genoemde valse stukken.

Feit 5: Feitelijk leiding aan/opdracht geven tot de oplichting

Feit 6: Feitelijk leiding geven aan/opdracht geven tot de valsheden van feiten 3 en 4.

Bewezenverklaring:

De rechtbank komt tot bewezenverklaring van alle feiten.

Feit 1 en 5 op basis van een aantal in het vonnis uitgewerkte casussen van aangevraagde KOT. De omvang op basis van berekeningen van de FIOD.

Feit 2: de KOT kwam meestal binnen op rekening van de verdachten en werd daarna (deels) doorbetaald naar de vraagouders. Het geld was van misdrijf (oplichting) afkomstig en verdachten hadden het voorhanden en overgedragen.

Feit 3, 4 en 6 aan de hand van een aantal in het vonnis opgesomde documenten met uitgewerkte bewijsmiddelen.

Door de verdediging is nog een AVAS verweer gevoerd omdat de KOT-regeling een voorlopige is, pas na afloop van het jaar wordt de definitieve toeslag vastgesteld, en dermate onduidelijk is dat er geen schuld bij de verdachte is op het doen van onjuiste aanvragen. De rechtbank heeft dat verweer verworpen omdat naar haar oordeel de verdachte bewust en met opzet heeft gefraudeerd en zo de regeling hem al onduidelijk was hij de onderzoeksplicht had om die duidelijkheid te verkrijgen.

Straf: 4 jaar en zes maanden onvoorwaardelijk.

Bij de strafmaat overweegt de rechtbank dat verdachte gedurende een periode van ongeveer anderhalf jaar op zeer grove wijze misbruik heeft gemaakt van de regeling kinderopvangtoeslag en daardoor de Belastingdienst heeft opgelicht voor een bedrag van enkele miljoenen euro's. Deze regeling (KOT) is in het leven geroepen om door middel van bijdragen aan de kosten van kinderopvang de (kans op) arbeidsparticipatie te vergroten voor vraagouders. Verdachte heeft de Staat gedupeerd, en daarbij ook en juist de hardwerkende burger die belasting afdraagt om kinderopvang mogelijk te maken.

Verder heeft de rechtbank meteen de gevangenneming bevolen wegens kans op recidive, maar verdachte is voortvluchtig. Naast de hoofdverdachte zijn medeverdachten en rechtspersonen veroordeeld.

De zaak wacht nu op hoger beroep.

Gefis 43671

Identiteitsfraude. Een groep verdachten (merendeels van Surinaamse en Antilliaanse afkomst) wist op verschillende manieren BSN's van derden (de slachtoffers) te verkrijgen. Voor deze slachtoffers werd een adreswijziging doorgegeven aan de Belastingdienst, vervolgens werd voor de slachtoffers een wijziging bankrekeningnummer doorgegeven en tenslotte werd op naam van de slachtoffers een onjuiste aangifte (op diskette) ingediend, die leidde tot een teruggaaf aan de verdachten. Bij de verkrijging van de gegevens van hun slachtoffers zijn ook medewerkers van Toeslagen Rijswijk ingeschakeld.

Tenlastelegging (niet voor iedere verdachte gelijk):

Feit 1: Opzettelijk onjuiste aangiften IB op naam van anderen, en/of valsheid in geschriften ten aanzien van die aangiften.

Feit 2: Valsheid in geschriften met betrekking tot brieven aan de belastingdienst waarin wijzigingen van adressen en bankrekeningnummers van derden werden doorgegeven.

Feit 3: Witwassen van de aldus verkregen bedragen (gewoontewitwassen).

Feit 4: Deelname aan een criminele organisatie

Feit 5: Verduistering in functie (voor de medewerkers van Toeslagen)

Feit 6: Schending van het ambtsgeheim (medewerkers van Toeslagen)

Feit 7: Omkoping van ambtenaren

Bewezenverklaring:

De rechtbank komt tot bewezenverklaring van alle feiten op basis van de in de vonnissen behandelde bewijsmiddelen.

Bij feit 1 is de rechtbank van mening dat er geen sprake is van art 69 AWR en zij kleet dus voor 225 WvSr. De rechtbank is van mening dat art 69 lid 2 een kwaliteitsdelict is en dat gezien de verwijzing naar art 68 als normadressaat zijn aangewezen degenen op wie een fiscaal-wettelijke verplichting rust. Dat zijn dus de misbruikte derden en aangezien die daar geen wetenschap van hadden kunnen de verdachten niet veroordeeld worden voor het medeplegen van het doen van onjuiste aangiften ten aanzien van die derden. (In één geval wist de derde het wel en daar volgt dan wél een veroordeling voor medeplegen van art 69 lid 2).

Straffen variëren van 30 maanden tot werkstraffen. De rechtbank overwoog daarbij ondermeer dat het frauduleus handelen de strekking had om een financieel nadeel aan de Staat, en daarmee tevens de samenleving als geheel, toe te brengen. De fraude heeft een enorme rompslomp tot gevolg bij zowel de gedupeerde belastingplichtigen als de Belastingdienst omdat alles moet worden herzien. Verdachten hebben de goede inning van de te heffen inkomensbelasting aanzienlijk gefrustreerd.

Een aantal verdachten zijn in hoger beroep gegaan.

Gefis 44844

Verdachte (van Marokkaanse afkomst) is huisjesmelker en vult voor zijn (allochtone) huurders aanvragen huurtoeslag in; de huurtoeslag is door Toeslagen naar verdachte's bankrekening overgemaakt. Hij vulde o.a. onjuiste huren en aanvangsdata in. Hij bleef soms huurtoeslag ontvangen voor huurders die al weer vertrokken waren.

Tenlastelegging:

Feit 1: Valsheid in geschriften met betrekking tot aanvragen huurtoeslag.

Feit 2: Witwassen van de aldus verkregen bedragen (gewoontewitwassen).

Feit 3: Het niet doen van zijn eigen aangiften IB.

Bewezenverklaring:

De rechtbank komt tot bewezenverklaring van alle feiten op basis van de in het vonnis opgenomen bewijsmiddelen.

Ten aanzien van feit 1 is wel gedeeltelijk vrijgesproken. Ten laste was gelegd dat de aanvragen huurtoeslag op verschillende onderdelen onjuist waren. Voor sommige onderdelen is de verdachte vrijgesproken nu de huurders niet zijn geconfronteerd met de verklaring van de verdachte dat hij de aanvragen samen met de huurders heeft ingevuld en dat hij met hun toestemming hun digitale handtekening heeft geplaatst. De rechtbank weet nu niet wie de waarheid spreekt, de verdachte of de huurders, en spreekt de verdachte wegens gebrek aan die verhoren op die onderdelen vrij.

Straf: 180 uur werkstraf en geldboete € 120.000.

Gefis 47500

Verdachte (van Algerijnse afkomst) heeft VT-fraude gepleegd voor zijn (veelal allochtone) klanten. Hij voerde te hoge bedragen aan loonheffing op in combinatie met gefingeerde aftrekposten.

Door de FIOD is eerst een onderzoek ingesteld naar andere verdachten (gefis 41001). Daarbij werd door gehoord geweest naar ene Ali. Na afronding van het onderzoek 41001 kwam er nieuwe informatie beschikbaar waardoor de werkelijke naam van Ali bekend werd.

De verdachten uit het 41001 onderzoek zijn geseponneerd wegens onvoldoende bewijs.

Tenlastelegging:

Feit 1: De onjuiste aangiften zijn ten laste gelegd als valsheid in geschriften (225 Sr) subsidiair als opzettelijk onjuiste aangiften IB (69 AWR). Ten laste gelegd is dat 1913 aangiften op naam van 687 personen onjuist zijn gedaan, waaronder... (en dan volgend de namen van zes personen).

Feit 2: Zijn eigen onjuiste IB aangiften

Feit 3: Oplichting van de Belastingdienst middels de onjuiste klant-aangiften voor een totaalbedrag van € 1.556.554, door 1783 aangiften van 651 personen onjuist in te dienen, waaronder... (volgen de namen van zes personen).

Feit 4: Poging tot oplichting voor de aangiften die door de Belastingdienst tijdig zijn geblokkeerd. Voor een bedrag van € 1.123.406 middels 1062 aangiften ten name van 504 personen, waaronder... (volgen wederom zes namen).

De in de tenlastelegging genoemde aantallen zijn gebaseerd op de aantallen aangiften die op de laptop van de verdachte zijn aangetroffen. Daarvan is een spreadsheet bij het dossier gevoegd.

Bewezenverklaring:

De rechtbank komt tot bewezenverklaring van alle feiten op basis van de in het vonnis opgenomen bewijsmiddelen.

Felt 1: De rechtbank acht het primair ten laste gelegde bewezen (valsheid) en komt niet toe aan een oordeel over het subsidiaire (art 69). Valsheid wel bewezen maar niet voor de omvang van alle klanten omdat slechts een steekproef is onderzocht. De FIOD heeft 3778 aangiften op de laptop van de verdachte gevonden en daaruit een steekproef genomen en onderzocht. In de tenlastelegging zijn de totalen opgenomen. De rechtbank overweegt dat zij niet exact kan vaststellen om hoeveel aangiften het gaat die onjuist zijn (er kunnen ook aangiften tussen zitten die wel juist zijn gedaan, PP). Uit de bewijsmiddelen kan de rechtbank in ieder geval de conclusie trekken dat het om een veel groter aantal gaat dan de met naam genoemde aangiften in het onder feit 1, felt 3, en felt 4 ten laste gelegde (3x6). Dit betekent dat de rechtbank slechts 'een groot aantal personen' bewezen acht. Aangezien de rechtbank enkel komt tot een groot aantal personen kan geen exact bedrag bewezen verklaard worden dat door de belastingdienst aan de betrokkenen is uitbetaald dan wel getracht is uit te betalen

Straf: 24 maanden waarvan 6 voorwaardelijk.

Bij de strafmaat overwoog de rechtbank: De verdachte heeft de Staat, en daarmee tevens de samenleving als geheel, een aanzienlijk financieel nadeel toegebracht. Daarbij komt nog het zeer aanzienlijke extra werk dat aan de belastingdienst is toegefallen. De belastingdienst zal veel werk hebben om de aangiften definitief vast te stellen en de eenmaal definitief vastgestelde belastingschulden te innen.

Voor zover de verdediging heeft willen betogen dat de belastingdienst (deels) debet is aan de door verdachte gepleegde valsheid in geschrift en oplichting, neemt de rechtbank hiervan uitdrukkelijk afstand. Verdachte heeft door zijn handelwijze immers misbruik gemaakt van het vertrouwen van de belastingdienst in de belastingplichtigen. Dat de belastingdienst in beginsel uitgaat van de juistheid van de aangiften bij wijze van faciliteit jegens de belastingplichtigen is een groot goed, daar zij door haar werkwijze van directe uitbetaling van verzochte gelden bewerkstelligt dat belastingplichtigen snel over financiële middelen kunnen beschikken met alle financiële voordelen van dien.

Gefis 44803

Verdachte (van Surinaamse afkomst) heeft in de jaren 2007 en 2008 jaarlijks ruim 6000 VT's dan wel aangiften inkomstenbelasting ingediend. Zijn klantenkring is voornamelijk van allochtone afkomst, waarbij een groot gedeelte afkomstig is uit (Koerdisch) Irak. Circa de helft van het aantal ingediende aangiften is onjuist. Hierbij zitten ongeveer 1500 Irakezen met hoge teruggaven à ca € 10.000 wegens valse VT's met o.a. verhoogde loonheffing en hypotheeklasten. In totaal ging het om een nadeel van ruim € 20 miljoen.

Tenlastelegging:

Feit 1: Valsheid in geschriften voor de onjuiste VT-aanvragen.

Feit 2: Valsheid in geschriften voor de onjuiste aangiften IB, subsidair art 69 AWR.

Bewezenverklaring:

De rechtbank komt tot bewezenverklaring van alle feiten op basis van de in het vonnis opgenomen bewijsmiddelen. Bij feit 2 acht de rechtbank het primair ten laste gelegde bewezen en komt zodoende niet toe aan een oordeel over het subsidiaire deel.

Bij beide feiten zijn grote aantallen onjuiste VT's en IB's in de tenlastelegging genoemd, gevolgd door "waaronder..." en dan worden er een tiental met name genoemd. De rechtbank overweegt dat zij niet exact kan vaststellen om hoeveel verzoeken en aangiften het gaat. Uit de bewijsmiddelen kan de rechtbank niettemin de conclusie trekken dat het om een veel groter aantal gaat dan de tiental genoemd in het onder feit 1 en feit 2 tenlastegelegde.

Straf: 3,5 jaar waarvan 1 jaar voorwaardelijk en € 74.000 boete.

De strafmaatoverwegingen zijn dezelfde als hierboven vermeld bij 47500 (aanzienlijk financieel nadeel voor de samenleving – belastingdienst veel rompslomp om alles te herstellen – belastingdienst niet debet aan valsheid – verdachte maakte misbruik van vertrouwen belastingdienst – faciliteiten belastingdienst zijn groot goed). Voorts neemt de rechtbank het de verdachte kwalijk dat veel van zijn klanten een zwakke sociaal-economische positie hebben (waaronder gokverslaafden) en de verdachte had –met zijn kennis– hun dan ook moeten behoeden voor de uiteindelijke consequenties van zijn handelen.

In deze zaak zijn 46 uitlopers strafrechtelijk aangepakt.

Een aantal zaken is vervolgens weer stopgezet (8). 9 verdachten zijn door de (politie)rechter veroordeeld. 2 zijn vrijgesproken. 4 verdachten hebben een transactie O.M. aanvaard voor een werkstraf. 1 zaak ligt volgens gefis nog bij de contactambtenaar. De rest (22) ligt bij het O.M. te wachten op afdoening.

Gefis 45922

Uitloper uit 44803. Verdachte is een Rus zonder verblijfstitel. Voor verdachte is aangifte IB gedaan met hoge loonheffing en aftrek buitengewone uitgaven en giften.

Ten laste is gelegd dat hij (tezamen met anderen) onjuiste aangiften IB op zijn naam heeft gedaan.

De politierechter heeft hem daar van vrijgesproken omdat er onvoldoende bewijs in het dossier zit waaruit de opzet van verdachte blijkt. Verdachte heeft verklaard dat iemand hem heeft verteld dat hij geld van de regering kon krijgen als hij al lang in een asielprocedure zat. De regering wilde hem daarmee helpen. Hij heeft toen die man dat laten regelen en hem de benodigde gegevens verstrekt. En vervolgens heeft hij geld gekregen en een deel aan de invuller afgestaan. Hij weet niets van belastingen en aangifte doen. Hij meende recht te hebben op het geld en had geen opzet op fraude. De politierechter constateert dat er in het dossier geen informatie aanwezig is die de verklaring van de verdachte tegen spreekt of waaruit op z'n minst voorwaardelijke opzet blijkt en spreekt de man vrij.

Tussen de regels door lees je dat de verbalisanten hun werk niet goed hebben gedaan en bijvoorbeeld de verklaring van de verdachte niet hebben geverifieerd bij de hoofdverdachte. Ik heb zelf nog even in het OPV gekeken en het enige wat gedaan is, is de verdachte gehoord en zijn bankrekening opgevraagd.

Gefis 45858

Uitloper uit 44803. Verdachte is een Irakese vluchteling. De hoofdverdachte heeft voor hem, vermoedelijk via een tussenpersoon, onjuiste aangiften en een VT gedaan.

Tenlastelegging:

Feit 1: Medeplegen van onjuiste aangiften IB ten zinnen name over 2007 en 2008 art 69 AWR subsidair valsheid in geschriften voor die aangiften meer subsidair het schuldwitwassen van de "opbrengsten" van die aangiften.

Feit 2: Valsheid in geschriften voor een VT over 2008 subsidair het schuldwitwassen van de

bedragen die op basis van de VT zijn ontvangen.

De rechtbank acht de feiten 1 en 2 bewezen met dien verstande dat voor feit 1 een partiële vrijspraak volgt wat betreft de onjuiste aangifte IB 2007. De rechtbank overweegt dat uit de bewijsmiddelen niet blijkt dat verdachte opzet heeft gehad op het doen van een onjuiste aangifte over 2007. Hij heeft aan een Turkse man gevraagd om zijn aangifte te doen en nergens blijkt dat hij ook heeft gevraagd om daarin onjuiste gegevens te vermelden. Ook uit de verklaring van de hoofdverdachte blijkt dat niet.

Maar de rechtbank vervolgt dat verdachte als gevolg van die aangifte dermate hoge bedragen heeft terugontvangen dat het hem duidelijk moest zijn dat de aangifte 2007 onjuist was gedaan. Verdachte heeft dit niet gemeld en het geld gehouden. Door het over te maken naar zijn familie in Irak heeft verdachte het geld witgewassen. Derhalve kan het meer subsidiaire schuldwitwassen bewezen worden verklaard.

De aangifte over 2008 acht de rechtbank daarmee wél bewezen. Verdachte had al ten onrechte over 2007 geld ontvangen en heeft over 2008 evengoed een VT en een aangifte 2008 laten indienen.

Bij feit 2 wordt het primaire bewezen geacht.

Straf: werkstraf 180 uur waarvan 60 uur voorwaardelijk.

Daarbij heeft de rechtbank in het voordeel van de verdachte mee laten wegen dat hij inmiddels een betalingsregeling heeft getroffen en zich daar aan houdt

Gefis 45512

Verdachte heeft aanvraag KOT gedaan over 2007 omdat haar kind in de opvang zat. De aanvraag is doorgelopen over 2008 en 2009 toen zij er geen recht meer op had. Zaak is vervolgd op art 227b Sr (ten onrechte niet informeren Toeslagen).

Verdachte is een TOM (Transactie Openbaar Ministerie) aangeboden voor 40 uur werkstraf.

Gefis 45418

Voor deze persoon is een aanvraag KOT gedaan over 2008 met terugwerkende kracht. Is ook door Toeslagen goedgekeurd, maar bij de uitbetaling trad een signalering op dat zij in de schuldsanerling zat. Geld is dan ook niet uitbetaald. In het daaropvolgende strafrechtelijk onderzoek ontkende zij de aanvraag gedaan te hebben. IP-gegevens waren niet meer te achterhalen en onduidelijk is gebleven wie nu de aanvraag heeft gedaan. Omdat er ook geen geld is uitbetaald is de zaak door het OM geseponeerd wegens gebrek aan bewijs.

Gefis 45749

Verdachte (van Surinaamse afkomst) vulde handmatig T-biljetten in voor haar klanten (merendeels van Surinaamse afkomst). Hierin voerde zij ten onrechte aftrekposten voor studie- en ziektekosten op waardoor haar klanten geld terugkregen. Zij vroeg een aandeel in het door de Belastingdienst terug te betalen bedrag. Fiscaal nadeel ca € 6.000.000.

Tenlastelegging:

Feit 1: Opzettelijk onjuiste aangiften IB of T-biljetten op naam van anderen (art 69 lid 2 AWR).

Feit 2: Witwassen ten aanzien van haar aandeel in de terugontvangen bedragen.

De rechtbank kwam tot vrijspraak van feit 1. De rechtbank ging daarbij uit van het feit dat alleen degene op wiens naam de aangifte staat normadessaat van art 69 lid 2 kan zijn. Verdachte zou strafbaar zijn als zij samen en in vereniging met de belastingplichtigen de onjuiste aangiften heeft gedaan. De rechtbank kwam tot de conclusie dat dat niet het geval is omdat alle belastingplichtigen als getuigen zijn gehoord en allemaal ontkenden te weten van de onjuiste aftrekposten. Derhalve kon niet bewezen worden dat zij opzet hadden op het doen van onjuiste aangiften en kon er ook geen sprake zijn van medeplegen door verdachte. Dus vrijspraak.

Feit 2 acht de rechtbank wel bewezen. Daarbij wordt vermeld dat verdachte door het invullen van de onjuiste aangiften valsheid in geschriften heeft gepleegd (!!!). De opbrengsten zijn dus van misdrijf afkomstig en verdachte wordt veroordeeld voor gewoontewitwassen.

Ten laste gelegd was het witwassen van alle door verdachte ontvangen bedragen waaronder een aantal met name genoemde *contante* bedragen. Het merendeel was echter giraal betaald. Nu in de tenlastelegging onvoldoende was aangegeven op welke andere betalingen naast de *contante* betalingen het strafrechtelijke verwijt ziet, vond de rechtbank dat de tenlastelegging niet voldoende concreet was en derhalve partieel nietig. De rechtbank heeft alleen de met name genoemde (veel lagere) contante bedragen bewezen verklaard.

Straf: 2 maanden gevangenisstraf.

Eis was 3,5 jaar. Nu feit 1 niet bewezen was en feit 2 alleen voor de veel lagere contante bedragen moest de rechtbank voor de straftoemeting afwijken van de eis.

OM is in hoger beroep gegaan maar verdachte is inmiddels overleden.

Gefis 40507

Verdachte heeft op naam van niets vermoedende derden VT aanvragen gedaan, nadat hij eerst hun postadres en bankrekeningnummer had gewijzigd naar een door hem gecontroleerd adres of bankrekeningnummer. Voor de tenaamstelling van de nieuwe bankrekeningen gebruikte hij verslaafden.

Zaak is geseponeerd omdat hij te lang bij het FP heeft gelegen.

Gefis 40683 en 45244

Verdachte is een notoire systeemfraudeur. Naast deze veroordeling lopen er nog meer zaken tegen hem. In deze zaak heeft hij op naam van niets vermoedende derden onjuiste aangiften en VT-aanvragen ingediend en het geld laten storten op door hem gecontroleerde bankrekeningen. In de VT's en aangiften IB nam hij gefingeerde gegevens op (namen werkgevers, lonen, loonheffing, sofnummers, bankrekeningnummers, eigen woning, giften, scholingsuitgaven).

Tenlastelegging (zaak 40683):

Feit 1: Valsheid in geschriften namelijk een groot aantal bewijzen van schenkingen aan kerkgenootschappen

Feit 2: Onjuiste aangiften IB op zijn eigen naam

Feit 3: Valsheid in geschriften ten aanzien van op naam van anderen ingediende aangiften IB en aanvragen VT.

Feit 4: Witwassen van de door hem wegens onjuiste aangiften en VT's ontvangen bedragen.

Tenlastelegging (zaak 45244):

Feit 5: Valse identiteitskaart art 231 WvSr

Feit 6: Poging oplichting Fortisbank

De rechtbank achtte alle feiten bewezen.

Straf: 12 maanden waarvan 4 voorwaardelijk.

De rechtbank neemt het verdachte in het bijzonder kwalijk dat de (fiscale) identiteit van nietsvermoedende derden werd misbruikt.

Verdachte is in hoger beroep gegaan en gewoon door gegaan met frauderen. Inmiddels is hij ook veroordeeld in de zaak gefis 47816 (nadeel ca 8 miljoen). Zie hierna.

Gefis 47816 zie ook hierboven.

Verdachte heeft op grote schaal onjuiste aangiften IB gedaan en onjuiste VT's, op naam van (onwetende) derden.

Tenlastelegging:

Feit 1: Valsheid in geschriften voor de VT's en de onjuiste IB-aangiften, subsidiair belastingfraude art 69 AWR voor de onjuiste IB-aangiften.

Feit 2: Het niet doorgeven van zijn bijverdiensten aan het UWV in verband met zijn WAO uitkering.

De rechtbank acht feit 1 primair en feit 2 bewezen.

Verdachte ontkende betrokkenheid bij het merendeel van de aangiften, maar de rechtbank achtte aan de hand van de bewijsmiddelen (IP-adressen, modus operandi) de feiten bewezen. *(De rechtbank is op grond van de bewijsmiddelen van oordeel dat het niet anders kan zijn dat verdachte de genoemde aangiften heeft opgemaakt...).*

Straf: 24 maanden (eis van de OvJ: 14 maanden !)

Gefis 42843

Voor een drietal burgers zijn VT's gedaan met onjuiste loongegevens en gefingeerde aftrekposten. De door de Belastingdienst terugbetaalde bedragen voor deze drie personen kwamen binnen op de bankrekening van verdachte. Van deze rekening is het geld contant opgenomen of is het via betaalautomaten uitgegeven. Verdachte ontkende alle betrokkenheid. Van de drie personen is slechts een persoon gehoord. Verder geen aanvullend bewijs.

Zaak is door contactambtenaar geseponeerd wegens gebrek aan bewijs.

Gefis 43461

Verdachte heeft voor zichzelf VT's ingediend met daarin vermeld hoge looninkomsten. Zij heeft ook loonverklaringen overgelegd die dat moesten onderbouwen. Echter de eigenaar van het bedrijf van die loonverklaringen heeft verklaard dat verdachte niet bij hem in loondienst was maar wel bemiddelingswerkzaamheden voor hem heeft verricht. Hij heeft de loonverklaringen op haar verzoek valselijk opgemaakt om haar te helpen een bedrijf in Polen te kunnen opzetten.

Inmiddels loopt er een rechtszaak tussen beiden omdat verdachte op basis van de loonverklaringen het loon opvoert van de ondernemer.

Uit het onderzoek is onvoldoende bewijs naar voren gekomen wie de waarheid spreekt en in overleg met de betreffende OvJ is het onderzoek stopgezet.

Door de contactambtenaar is het besluit sepot genomen wegens gebrek aan bewijs.

Gefis 44514

Op naam van verdachte zijn een reeks T-biljetten ingediend met onjuiste gegevens. De door de belastingdienst terugbetaalde bedragen kwamen op verschillende bankrekeningen binnen en zijn na binnenkomst contant opgenomen. In het onderzoek is niet duidelijk geworden wie de T-biljetten heeft gedaan en wie het geld heeft genoten.

De zaak is door de contactambtenaar geseponeerd wegens gebrek aan bewijs.

Gefis 27857

Een oude VT-zaak. Door verdachten zijn op naam van derden (buiten hun medeweten) aangiften IB 2002 (T-biljetten) en VT's 2003 gedaan met gefingeerde loonposten/werkgevers en gefingeerde aftrekken die leidden tot hoge teruggaven. De teruggaven dienden te komen op de bankrekeningen van de verdachten. Overigens is maar circa 10% door de fiscus uitbetaald; de rest is tijdig geblokkeerd.

De door verdachten gebruikte namen en sofi-nummers heeft een van de verdachten uit de administratie van een uitzendbureau gehaald, welke administratie hij verzorgde.

Hoewel ik niet over het vonnis van de rechtbank en het arrest van het Hof beschik geeft het FIOD-dossier en het arrest van de Hoge Raad voldoende aanwijzing omtrent de tenlastelegging.

De onjuiste T-biljetten (zowel papieren als elektronische) zijn als onjuiste aangiften op grond van artikel 69 lid 2 AWR ten laste gelegd.

De onjuiste VT's zijn als valsheid in geschriften art 225 WvSr ten laste gelegd.

Verder zijn een groot aantal valse jaaropgaven opgemaakt en bij de aangiften ingediend die ook als valsheid in geschriften ten laste zijn gelegd.

Het Hof heeft een van de verdachten veroordeeld voor het medeplegen van bij de belastingwet voorziene aangiften ex art 69 lid 2 AWR.

Door de verdediging was aangevoerd dat hier geen sprake is van belastingaangiften in de zin van de AWR, aangezien alle gegevens op de belastingaangiften waren verzonden en dat dit geval, waarin in wezen sprake is van oplichting, niet onder de reikwijdte van de AWR zou mogen worden gebracht.

Het hof daarentegen was van oordeel dat de aangiften kunnen worden beschouwd als bij de belastingwet voorziene aangiften, zoals bepaald in artikel 69, tweede lid AWR, nu de aangiften op de juiste wijze en in de juiste vorm zijn ingediend bij de belastingdienst en de aangiften door de belastingdienst ook als zodanig zijn behandeld en beoordeeld. Daar doet niet aan af dat vrijwel alle gegevens op de aangiften verzonden waren noch dat de gedragingen van de verdachte en zijn medeverdachte mogelijk met succes op de voet van artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht vervolgd hadden kunnen worden.

Door verdachte is vervolgens cassatie ingesteld met de klacht dat volgens de AWR onder een 'aangifte' wordt verstaan een op uitnodiging van de Inspecteur gedane schriftelijke opgave door een burger of onderneming die belasting- of inhoudingsplichtig is en dat deze bepalingen de belastingplichtige zelf betreffen dan wel een derde voor zover het aangelegenheden betreffen die kunnen worden aangemerkt als aangelegenheden van de belastingplichtige (art. 6 AWR). Nu de aangiften in de onderhavige zaak niet zijn gedaan op uitnodiging van de inspecteur en ze evenmin kunnen worden beschouwd als gedaan door een derde als bedoeld in art. 6 AWR, heeft het Hof ten onrechte geoordeeld dat sprake is van aangiften als bedoeld in de AWR.

De AG is het met die visie eens, maar de Hoge Raad niet. De Hoge Raad is er snel mee klaar. Volgens de Hoge Raad keert het middel zich tegen de uitleg van het Hof inzake het bestanddeel "bij de Belastingwet voorziene aangifte" en dat het middel berust op de opvatting "dat onder een aangifte wordt verstaan een op uitnodiging van de inspecteur gedane schriftelijke (elektronische) opgave door een burger of onderneming die belastingplichtig of inhoudingsplichtig is". Die opvatting is onjuist, volgens de Hoge Raad. Immers, ook een onverplicht gedane aangifte, zoals een aangifte die is gedaan door middel van een zogenoemd T-biljet of een daarmee vergelijkbare, langs elektronische weg gedane aangifte, heeft te gelden als een bij de belastingwet voorziene aangifte als bedoeld in art. 69 lid 2 AWR.

Straf: 162 uur taakstraf.

Gefis 44405

Verdachte heeft op naam van derden VT's gedaan en onjuiste aangiften IB met gefingeerde aftrekposten. Ook zijn onjuiste aangiften OB ingediend. Het gebeurde met en zonder medeweten van derden. Verdachte werkte vanuit een internetcafé. Ook zijn wijzigingen bankrekeningen ingediend om het geld op door verdachte beheerde bankrekeningen te ontvangen. Verdachte is veroordeeld en in hoger beroep gegaan waar hij wederom is veroordeeld.

Tenlastelegging:

Felt 1: Valsheid in geschriften art 225 WvSr voor de VT's

Felt 2: Art 69 AWR subsidiair art 225 WvSr voor de onjuiste aangiften IB

Felt 3: Art 69 AWR subsidiair art 225 WvSr voor de onjuiste aangiften OB

Zowel rechtbank als Hof hebben verdachte met betrekking tot de drie felten veroordeeld voor valsheid in geschriften. In het arrest van het Hof staat geen motivering waarom bij felt 2 en 3 het primaire niet bewezen is.

Straf (zowel rechtbank als Hof): 30 maanden waarvan 6 voorwaardelijk.

Verdachte is een recidivist. Is voor gelijksoortige feiten in 2004 door de politierechter veroordeeld.

Gefis 43273

Verdachte heeft op naam van niets vermoedende derden IB-aangiften gedaan met hoge looninkomsten en fictieve aftrekken eigen woning. Hij had BSN's van zijn slachtoffers achterhaald en vroeg namens hen elektronische handtekeningen aan.

De door de belastingdienst terug te betalen bedragen kwamen op zijn bankrekeningen binnen. Door verdachte zijn verschillende overboekingen naar Turkije gedaan.

Tenlastelegging:

Feit 1: Opzettelijk onjuiste aangiften IB op naam van anderen (art 69 lid 2 AWR) subsidiair valsheid in geschriften voor die aangiften meer subsidiair oplichting van de belastingdienst doordat verdachte zich heeft voorgedaan als de betreffende belastingplichtige.

Feit 2: Witwassen ten aanzien van de terugontvangen bedragen.

Feit 3: Het hebben van een vuurwapen.

De rechtbank achtte alle feiten bewezen. Feit 1 primair dus het opzettelijk doen van onjuiste belastingaangiften.

Straf: 18 maanden onvoorwaardelijk.

De rechtbank rekent verdachte ondermeer aan dat hij identiteitsfraude heeft gepleegd waardoor zijn slachtoffers in de problemen zijn gekomen.

Gefis 44871

Notoire fraudeur. Is in 2006 tot 2 Jaar gevangenisstraf veroordeeld (gefis 34309) wegens het invullen van onjuiste T-biljetten en IB-aangiften op naam van derden, terwijl de gelden door hem werden ontvangen. Na zijn vrijlating is hij weer verder gegaan met deze fraude waarop hij in januari 2010 –wederom voor het invullen van onjuiste IB-aangiften op naam van derden- is veroordeeld tot 21 maanden gevangenisstraf. In zijn proefverlof heeft hij een poging tot hypotheekfraude gedaan waarvoor hij in september 2011 is veroordeeld tot 2 maanden. Bovendien moet hij 177 dagen van zijn proefverlof alsnog uitzitten.

LJN AT5766 (Rb Amsterdam)

Anonieme zaak van rechtspraak.nl. Ik kan niet vinden welke FIOD-zaak dit is geweest. De verdachte is ten laste gelegd dat hij meermalen bij de belastingwet voorziene aangiften opzettelijk onjuist heeft gedaan. Verdachte heeft namelijk op grote schaal T-biljetten op naam van (gezien het vonnis: onwetende) derden ingevuld waarin hij ten onrechte persoonsgebonden aftrek heeft opgenomen. Daarnaast is hem witwassen ten laste gelegd. De rechtbank Amsterdam achtte beide feiten bewezen.

De rechtbank heeft als overweging opgenomen:

De officier van justitie heeft in haar requisitoir de rechtbank de vraag gesteld of, in het kader van de thans ter beoordeling liggende feiten, artikel 69 van de Algemene Wet inzake Rijksbelastingen (AWR) al dan niet moet worden aangemerkt als een zogenaamd kwaliteitsdelict.

De rechtbank neemt bij het beantwoorden van die vraag tot uitgangspunt dat het zogenaamde T-biljet een bij de belastingwet voorziene aangifte is in de zin van artikel 69 AWR. Onder de werking van die wet vallen immers niet alleen degenen die door het ontvangen van een aangiftetiljet zijn uitgenodigd tot het doen van aangifte, maar ook degenen die onverplicht bijvoorbeeld door middel van een T-biljet een bij de belastingwet voorziene aangifte doen. In het verlengde daarvan is -ulteraard- het doen van een zodanige aangifte die onjuist en of onvolledig is, strafbaar.

Waar dus een T-biljet een bij de belastingwet voorziene aangifte is, is de beantwoording van de vraag van de officier van justitie eigenlijk louter academisch.

De rechtbank voegt daar toch nog maar aan toe dat naar haar oordeel, gelet op de wetsgeschiedenis en de totstandkoming van de algemene formulering in artikel 69 AWR, bij "degene die opzettelijk (..)" in dit geval op zijn hoogst kan worden gesproken van een impliciete kwaliteit.

Straf: 12 maanden waarvan 4 voorwaardelijk.

De rechtbank neemt het verdachte in het bijzonder kwalijk dat hij misbruik heeft gemaakt van de diensten en de kennis van een ambtenaar.

Gefis 40024

Het betreft een groep van verdachten. Er zijn onjuiste aangiften IB (T-biljetten) gedaan met gefingeerde lonen, loonheffing en aftrekposten.
Van twee verdachten heb ik een vonnis (het zijn kennelijk niet de belangrijkste verdachten).

Tenlastelegging:

Feit 1: Het plegen van valsheid in geschriften ten aanzien van de onjuiste aangiften IB (T-biljetten) op naam van anderen subsidiair het tezamen en in vereniging medeplichtig zijn aan valsheid in geschriften (225 Sr jo 48 Sr).

Feit 2: Deelname aan een criminele organisatie (140 Sr).

Het betreffen verkorte vonnissen dus een summlere onderbouwing. De rechtbank acht voor de twee verdachten waarvan ik een vonnis heb, feit 1 primair niet bewezen. Voor een van de twee verdachten acht de rechtbank wel bewezen het subsidiaire medeplichtigheid aan valsheid in geschriften (voor de andere dus niet).

Voor beiden acht de rechtbank bewezen dat zij hebben deelgenomen aan een criminele organisatie.

Straf: de rechtbank vindt gezien de ernst van de feiten een onvoorwaardelijke gevangenisstraf de meest passende straf, maar omdat het oude feiten zijn en de redelijke termijn is overschreden wordt het een voorwaardelijke straf. Daarnaast krijgen beide een taakstraf van 240 uur waarop de lange tijd die zij in voorarrest hebben gezeten in mindering wordt gebracht, zodat respectievelijk 32 en 38 uur overblijft.

